

підприємству як цілому, а також його матеріальним і нематеріальним активам і фінансам. До класу невіддатливих нейтралізації відносяться загрози збереженню персоналу, інформації, клієнтури і перспектив розвитку.

Література:

1. Кириллов Н.П. Безопасность предпринимательской деятельности в современной России. М.: Элит, 2008. 408 с.
2. Захаров О.Ю. Обеспечение комплексной безопасности предпринимательской деятельности. М.: АСТ, Астрель, ВКТ, 2008. 320 с.
3. Франчук В.І. Загрози корпоративній безпеці як об'єкт дослідження / В.І. Франчук // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 9. – С. 148–154.

Овчарська О.М., Аннаєв Б.С.

Розробка інноваційної стратегії промислового підприємства

Вибір вірної інноваційної стратегії є запорукою успіху інноваційної діяльності. Підприємство може опинитися в кризі, якщо не зможе передбачати обставини, що змінюються, і відреагувати на них вчасно.

Вибір стратегії є найважливішою складовою циклу інноваційного менеджменту.

Чітко сформульована стратегія важлива для просування нововведень.

Стратегія означає взаємозалежний комплекс дій для зміцнення життєздатності й потужності підприємства стосовно його конкурентів. З вибором стратегії пов'язана розробка планів проведення досліджень і розробок й інших форм інноваційної діяльності.

Стратегічне планування ґрунтується на проведенні численних досліджень, зборі й аналізі даних. Це дозволяє не втратити контроль над ринком. При цьому варто враховувати, що в сучасному світі обстановка стрімко змінюється. Розробка стратегії починається з формулювання загальної цілі організації. Постановка цілі відіграє важливу роль у зв'язках підприємства із зовнішнім середовищем, ринком, споживачем.

Після постановки загальної цілі здійснюється другий етап стратегічного планування – конкретизація цілей.

Стратегічне планування опирається на ретельний аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства:

- оцінюються зміни, що відбуваються або можуть відбутися в планованому періоді;
- виявляються фактори, що загрожують позиціям підприємства;
- досліджуються фактори, сприятливі для діяльності підприємства.

Стратегія інноваційного розвитку підприємства засновується на продуманих цілеспрямованих діях, а також його реакції на непередбачуваний розвиток подій і

підсилення конкурентної боротьби. Останнє передбачає необхідність внесення змін у випадку незапланованих обставин.

Таким чином, стратегію розвитку підприємства можна представити як заплановану та адаптивну. Вона повинна відповідати ситуації на підприємстві, створювати істотні переваги перед конкурентами і поліпшувати результати діяльності в цілому.

При розробці стратегії інноваційного розвитку підприємства є дві небезпеки – використання застарілої стратегії та відсутність ризику, що проявляється у спрямованості тільки на внутрішні чинники. Доцільним слід вважати, що стратегія повинна бути більше орієнтована на зміни зовнішнього середовища, ніж на вивчення внутрішніх проблем. Крім того, стратегія повинна бути динамічною й оновлюватися разом з розвитком підприємства, тобто необхідно приводити у відповідні існуючої стратегії розвитку підприємства новим ринковим умовам. Основними елементами стратегії інноваційного розвитку підприємства є:

- нові можливості – нові технології, нова продукція, вихід на іноземні ринки;
- розширення (припинення) асортименту продукції, що випускається, підвищення її якості;
- диверсифікація виробництва, нові сфери діяльності;
- зміна вимог до продукції, що випускається, глобалізація конкуренції тощо;
- посилення довгострокових конкурентних позицій та збереження конкурентних переваг;
- захист проти дій конкурентів та зовнішніх загроз;
- інтеграція;
- дії щодо поліпшення короткострокової доходності підприємства.

Таким чином, у сучасних умовах стратегічне управління отримує новий зміст, використовуючи поряд з формальними, кількісними методами теорій, інтуїтивний підхід.

Петренко Н.С., Товкус Т.С.

Стратегический контроллинг как инструмент управления инновационной трансформацией предприятия

Для того, чтобы предприятие имело возможность добиться крупных успехов и признания на рынке, необходимо внедрять в практику наиболее передовые, прогрессивные методы работы. К числу таких инноваций следует отнести практику внедрения контроллинга.

Контроллинг выступает сегодня как система обеспечения выживаемости фирмы в краткосрочном плане, нацеленная на оптимизацию прибыли, в долгосрочном – на реализацию миссии предприятия. Контроллинг – совокупность методов оперативного и стратегического менеджмента, учета, планирования, анализа и контроля на качественно новом этапе развития рынка, единая система, направленная на достижение стратегических целей компании [3].